

ГОЛОС МУЧЕНИКІВ

ЖОВТЕНЬ, 2026

ЛАОС: ПЕРЕСЛІДУВАННЯ ЗА ВІРНЕ СВІДЧЕННЯ

Пастор Тонгхам (праворуч) хрестить новонавернену в Лаосі.
23 липня 2024 року він прийняв мученицьку смерть
за своє вірне свідчення.

23 липня 2024 року ми саме завершували ранкову молитву та вивчення Біблії, коли нам зателефонували. Ніщо не могло підготувати нас до тієї новини, яку ми почули. Одного з наших колег у Лаосі, пастора Тонгкхама, вбили за віру в Христа (про це йдеться в статті на с. 2).

Уже за кілька днів деякі члени нашої команди вилетіли до Лаосу, щоб бути поруч із дружиною пастора Сенгдарою та їхніми дітьми. Коли вони зустрілися з Сенгдарою, вона переживала глибоку скорботу й кризу сльози розповіла нам свою історію. Пастора Тонгкхама неодноразово попереджали протягом місяців, що передували його вбивству. Проте він продовжував служіння, бо був дуже сміливим у своїй вірі. Незважаючи на ризики, він знав, що люди повинні почути Євангеліє й зустрітися з Христом. Подробиці вбивства Тонгкхама чітко вказували на те, що напад був ретельно спланованим і навмисним.

Через кілька місяців після смерті Тонгкхама наша команда знову відвідала Сенгдару. Жінка поділилася своїми переживаннями. Тепер віряни її лаоської церкви зверталися до неї за настановами. Члени нашої команди попросили її дістати Біблію, і вони разом прочитали 6-й розділ Євангелія від Матвія. Дочитавши до віршів 25–30, вона мовила: «Мені так важливо було нагадати собі, що Бог подбає про мене».

У Лаосі переслідують християн, які вірно проповідують Євангеліє. Так було з пастором Тонгкхамом, і так є з тими, хто по всій країні продовжує нести Слово Боже, незважаючи на погрози з боку держслужбовців та місцевої влади. Окрім інформації, викладеної в цьому бюлетені, на нашому вебсайті розміщено актуальні молитовні потреби за братів і сестер у Лаосі, які вірно свідчать про Христа.

ВІДДАВШИ СВОЄ ЖИТТЯ ЗАРАДИ ЖНИВА, ЯКОГО ВІН НЕ ПОБАЧИТЬ

Попри постійні попередження та постійну смертельну небезпеку, пастор Тонгкхам Філаванх заплатив найвищу ціну за розширення Царства Божого в Лаосі.

Служіння. Євангелізація. Переслідування. Ці слова не входили до лексики Тонгкхама Філаванха, коли він уперше 2001 року зазнав страждань за свою віру в Христа. Як новонавернений учень, його захопила можливість відвідати семінар із вивчення Біблії в сусідньому Таїланді. Не менш радісним для нього було побачити Біблію, християнські брошури та аудіокасети з проповідями, які він міг вільно взяти з собою. Цей чоловік думав про інших християн у своєму рідному місті на півночі Лаосу і про те, яким благословенням для них стане отримання цих матеріалів.

Тож він наповнив свою сумку духовним хлібом і вирушив додому. Кілька годин потому Тонгкхама та його супутників зупинили лаоські солдати. Вісьмох молодих чоловіків, яких звинуватили в тому, що вони відвертають людей від їхніх традиційних анімістичних релігій, заарештували й ув'язнили. Протягом трьох місяців Тонгкхам і його друзі чекали у таємній в'язниці на звістку про свою долю. Цей час не був марним. Навіть без тих цінних матеріалів, якими Тонгкхам сподівався поділитися, він розповідав іншим в'язням про свою надію в Христі. Час, проведений у в'язниці,

перетворив Тонгкхама саме на того, кого найбільше боялися комуністичні чиновники: на палкого євангеліста, який прагнув побачити, як у Лаосі народжується нове сміливе покоління християн. Він продовжував служити церкві в Лаосі понад два десятиліття. Але ціна його відданості була високою. 23 липня 2024 року двоє незнайомців застрелили його впритул. Пастор Тонгкхам помер на руках у своєї дружини. Йому було лише 42 роки.

ПОСВЯТА, ЩО ЗМІНЮЄ ЖИТТЯ

Від початку свого служіння Тонгкхам зберігав ту ж пристрасть до євангелізації, яка сформувалася в нього під час перебування у в'язниці. Не маючи надійного транспорту, а часом і придатних доріг, Тонгкхам часто годинами йшов пішки. Він долав цей шлях, щоб проповідувати Євангеліє там, де його ніколи раніше не чули, та щоб наставляти новонавернених у Христі.

Тонгкхам і його дружина Сенгдара регулярно зазнавали тиску з боку комуністичної влади, яка неодноразово допитувала їх і погрожувала, вимагаючи

припинити служіння та зректися віри в Христа. Натомість Тонгкхаму запропонували очолити регіональне об'єднання однієї з конфесій, адже, окрім пасторства в місцевій церкві, він мав великий авторитет і активно провадив інші види служіння.

Наполегливість Тонгкхама та Сенгдари принесла рясні плоди. Коли 2008 року вони повернулися з біблійної школи, у їхній провінції діяли лише три церкви. Сьогодні ж їх понад дев'яносто, і чимало з них очолюють пастори, яких підготував сам Тонгкхам.

«Я бачив, що життя віруючих викликало зростання церкви, — сказав Тонгкхам. — Вони змінювалися і любили Бога».

Пастор Тонгкхам і сам швидко пізнав, що таке переслідування. Він розшукував і супроводжував християн, які заради слідування за Христом втратили домівки, роботу, сімейні стосунки та багато іншого, а також навчав інших пасторів надавати їм таку ж підтримку. Протягом усього подружнього життя вони зі Сенгдарою опікувалися переслідуваними братами і сестрами у Христі — особливо серед народностей кхму та хмонг. І це служіння виходило далеко за межі допомоги, душеопіки та розради в часи гострої кризи.

Він також організовував регулярні семінари в регіонах із найжорстокішими переслідуваннями. Під час цих зустрічей пастор навчав віруючих бути готовими до переслідувань і зберігати вірність Богові навіть у найважчі часи. Для багатьох учасників найціннішим здобутком цих семінарів стало саме братерське спілкування — можливість навчатися одне в одного, молитися та підбадьорювати. Через страх перед покаранням і під тиском деякі з відвідувачів семінарів раніше підписали папери про зречення від віри. Проте пастор Тонгкхам навчав їх про Боже прощення та з любов'ю повертав цих братів і сестер до спільноти віри.

ГОТОВІ, РІШУЧІ Й БЕЗСТРАШНІ

Зростання церкви в провінції, де служив пастор Тонгкхам разом із родиною, стало надто очевидним. Згодом з'явилися й тривожні сигнали: місцева влада звернула на це прискіпливу увагу.

«У лаоській культурі повага та авторитет вирішують усе, — зазначив співробітник місії «Голос мучеників», який тісно співпрацював із Тонгкхамом. — Пастор Тонгкхам, безперечно, мав величезний вплив. Він умів знаходити шлях до сердець представників різних народностей, і саме це неабияк непокоїло владу».

За словами Сенгдари, за нею та її чоловіком регу-

лярно стежила поліція, а прямо в будинку навпроти їхньої оселі облаштували спостережний пункт.

За її словами, типовою тактикою стеження було засилання до церков підставних осіб, які вдавали з себе віруючих.

Сенгдара не раз помічала таких агентів у своїй громаді: вони таємно записували проповіді Тонгкхама та фіксували його розпорядок дня.

Один чоловік стверджував, що хоче прийняти Ісуса, але насправді таємно робив аудіо- та відеозаписи. Сенгдара згадує, як він неустанно стежив за ними і з'являвся на різних зібраннях. Згодом він приніс до церкви їжу — нібито як подарунок для Тонгкхама, але Сенгдара запідозрила недобре і викинула її. Частина цієї їжі склювали їхні кури. Наступного ранку всі вони були мертвими.

А за тиждень до вбивства пастор Тонгкхам і Сенгдара отримали пряме попередження. Коли вони пізно ввечері зайшли до сусідньої крамниці, її власник, який також обіймав посаду старости села, відвів їх убік. Чоловік розповів, що поліція хоче вбити Тонгкхама через його високий авторитет та вплив як християнського лідера.

Тонгкхам, який і раніше попереджав Сенгдару, що його життя під загрозою, відповів тоді чоловікові: «Я готовий, якщо Бог дозволить мені померти. Я готовий. У цьому світі помирають усі. Але від мене залежить те, як саме я помру: прославивши Бога чи ні. Я не боюся. Я готовий, бо все, що я роблю, — заради Бога».

23 липня 2024 року був дощовий і вітряний день. Сенгдару не полишало тривожне передчуття. Коли вони повернулися додому, ворота виявилися відчиненими, а їхні троє собак, які зазвичай голосно гавкали й раділи господарю, чомусь мовчали. (Згодом їх знайшли отруєними.) Сенгдара зайшла до будинку, а Тонгкхам пішов на подвір'я, щоб виконати вечірню господарську роботу. Тим часом один із їхніх прийомних дітей розповів ще одну тривожну новину: за їхньої відсутності приходив якийсь чоловік і розпитував про пастора. Хлопчик зауважив, що той незнайомиць повадився грубо й підозріло.

Сенгдара вийшла на вулицю, щоб розповісти чоловікові про чужинця. Вона підійшла до дверей саме в ту мить, коли Тонгкхам обернувся до двох незнайомих у чорному, які непрохано ввійшли на подвір'я. Вона навіть не встигла його покликати, як нападники дістали пістолети з глушниками і сім разів вистрілили в пастора.

Ошелешена Сенгдара кинулася до чоловіка. Вбивці зачепили, переконуючись, що Тонгкхаму вже нічим не допомогти, і лише після цього спокійно залишили двір. Жінка почула лише рев їхніх мотоциклів, коли ті мчали геть.

Пастор Тонгкхам (крайній праворуч) із радістю служив переслідуваним християнам. Він часто підставляв плече родинам, які через віру в Христа втратили домівки та засоби до існування, і допомагав їм відбудовувати господарства

Далі все відбувалося дуже швидко. Сенгдара побігла в будинок по допомогу, а їхній син-підліток Макс вибіг надвір. Він побачив тіло батька, але в сутінках, що густішали, не розгледів поранень. Хлопцеві допомогли доправити Тонгкхама до лікарні, проте одразу після прибуття лікарі констатували смерть. Тим часом Сенгдара розповіла про все доньці Фа. Дівчинка від шоку знепритомніла.

Місцеві християни та служителі згуртувалися, щоб підтримати родину, навіть не здогадуючись, що в цей час за ними також стежать. Осіб, які зібралися біля лікарні, фотографували та допитували. Проте, окрім залякування братів і сестер Тонгкхама, поліція так і не провела розслідування вбивства їхнього улюбленого пастора.

ПОГЛЯД КРИЗЬ БІЛЬ

Для Сенгдари, 13-річної Фа та 14-річного Макса горе вже не таке гостре, але все ще дуже болюче. За підтримки світової спільноти Христа сім'я переїхала в безпечніше місце, а прийомних дітей, які з любов'ю називали Тонгкхама «татом», влаштували в інші сім'ї.

Проте служіння, яке вбивці намагалися знищити, не зупинилося. Вже через шість місяців відчинила свої двері оновлена та розширена будівля церкви. Поряд із багатьма іншими напрямками служіння тут діє дворічна навчальна програма, покликана готувати нових лідерів для лаоських церков.

Сенгдара, яка у травні 2025 року втратила ще й батька, рішуче налаштована продовжувати справу, яку Господь доручив її чоловікові, пастору Тонгкхаму, попри весь біль від важких втрат. Окрім викладання в новій навчальній програмі церкви, вона перебрала на себе чимало обов'язків пастора Тонгкхама: відвідує церкви, щоб дізнатися про їхні потреби, допомагає з пошуком ресурсів, підбадьорює вірян, а також організовує семінари та молитовні зустрічі для переслідуваних християн.

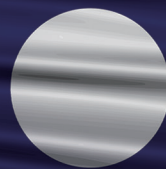
Пастор Тонгкхам і Сенгдара (крайня праворуч) відвідували багатьох вірян, яких вигнали з власних домівок або зреклися рідні. Подружжя опікувалося матеріальними потребами цих християн, підбадьорюючи їх у вірі та молячись разом із ними

Переживши трагедію, вона інакше дивиться на це служіння. Коли Сенгдара опікується переслідуваними братами й сестрами в їхній тузі, ті, своєю чергою, з глибоким прагненням намагаються послужити їй у її горі.

Спостерігаючи за люблячою турботою цих обтяжених власними випробуваннями братів і сестер, Сенгдара бачить плоди того, як пастор Тонгкхам свого часу через проповідь Євангелія змінив їхнє життя та світогляд. «Я намагатимуся йти і збирати врожай там, де сів пастор Тонгкхам, — каже вона. — Чому ж я маю залишати наших братів і сестер, які приносять такі плоди у своєму житті?»

Сенгдара (на фото разом із 13-річною Фа та 14-річним Максом через 14 місяців після вбивства Тонгкхама) продовжує віддано служити церкві. Жива спадщина Тонгкхама, втілена в долях вірян, яким він служив, є для родини джерелом глибокого натхнення

Лаос: шкільний учитель — вірний свідок Христа

Дуанг Ма Ні — шкільний учитель у бідному сільському районі Лаосу. Незабаром після переїзду туди він відчув у собі сміливість ділитися Євангелієм. Чоловік почав проводити богослужіння у власному домі та часто навчав Біблії тих, хто збирався разом із ним. До нього також приходили селяни з проханням про молитву, і Бог зцілював їх. Кількість християн у селі майже подвоїлася.

У міру того як Дуанг приводив до Христа все більше людей, керівництво школи почало перешкоджати його вірному свідченню. Вчителю запропонували зректися віри в обмін на підвищення на посаді, а коли той відмовився, йому зменшили зарплату. Натомість іншим вчителям, які не були християнами, оклади підвищили. Його безпосередній керівник також вдався до хитрощів, щоб домогтися звільнення Дуанга: він навмисно приховував інформацію про робочі завдання, щоб учитель не встигав виконувати їх у встановлені терміни.

Дружина Дуанга, Гаде, також стала об'єктом переслідувань. Шкільні та сільські чиновники відмовилися видати їй необхідні документи, які б дозволили отримувати медичну допомогу в разі хвороби. Через стан здоров'я Гаде не може мати дітей, і сільський знахар заявив: якщо вона зречеться віри, він її вилікує. Коли ж жінка відмовилася, він прокляв її, додавши, що хотів би побачити смерть усіх християн.

Через вірне свідчення Дуанга та Гаде влада переслідує й інші християнські сім'ї в селі. Проте, незважаючи на посилення протидії, чимало селян продовжують відгукуватися на Євангеліє та залишаються непохитним у своїй відданості Христу.

Лаос: «Поширення Біблії стало найбільшою честю в моєму житті!»

У Лаосі християни здебільшого зазнають переслідувань від членів сімей або сільської влади. Вони побоюються, що християнство може образити духів. Місцеві лаоські служителі, які поширюють Біблії, наражаються на серйозний ризик, проте виконують цю працю з великим ентузіазмом. Тому дивовижно, що за останні три роки наші партнери розповсюдили понад 8 500 аудіо-та друкованих примірників Біблій!

Тільки за 2026 рік ми вже розповсюдили понад 1700 Біблій!

Один із місцевих служителів, який бере участь у роздачі Біблій, сказав:

«Поширення Святого Письма стало для мене найбільшою честю і радістю у житті! Боже Слово вже вплинуло на сотні життів. Чимало з тих, хто отримав Біблію, мешкає у віддалених районах, де доступ до церкви обмежений або де вони ніколи раніше не чули Євангеліє».

І навіть у цих віддалених районах цілі громади чують Добру новину, адже друзі, родичі та сусіди збираються разом, щоб слухати аудіо-Біблії, які щойно отримали!

Один лаоський християнин, отримавши Писання, зі сльозами на очах сказав:

«Біблія, яку ми отримали, справді принесла радість, мир і зміни для всіх членів моєї родини відтоді, як ми читаємо її всі разом. Я дуже вдячний тим, хто зробив це благословення можливим».

Розповсюдження Біблій у 2026 році зіткнулося з серйозними викликами. Масова роздача була неможливою, тож кожен примірник потребував ретельного планування та молитовної підтримки наших партнерів. Шлях до багатьох сіл пролягав через важкодоступну гірську місцевість, а постійний ризик стеження з боку урядовців та місцевих сільських керівників створював додаткову небезпеку. Попри всі ризики та урядовий нагляд, ми пам'ятаємо слова одного лаоського християнина:

«Ніщо не може завадити нашому народу читати Слово Боже».

